

הַגְּדוּלָּה (ג) בתכלית מידת החסד, וכל הגדולה שלו.**הַגְּבוּרָה** (ד) בתכלית מידת הגבורה, וכל הגבורה שלו.**וְהַנּוֹרָא** (ו). בתכלית מידת הרחמים והמשפט, ורק ממנו יש לירא.**אֵל** (כ) **עֲלִיּוֹן** (ש). עילת העילות וסיבת הסיבות ואין מי שיאמר לו מה תעשה

ומה תפעל כי הכל מעשי ידיו. משפיע שפע לתיקון העולמות בזכות חיבור נשמות האבות בשכינה.

נֹמֵל (ב) נאמן לשלם שכר,**זֹסְדִים** (ט) **טוֹבִים** (ר) בתכלית מידת טובו.**קוֹנֵה** (ז) בורא ויוצר**הַכֹּל** (ת) כדי להטיב לזולתו, ומחדש בטובו בכל יום תמיד את הבריאה כולה,**זֹזְכָר** (ג) **זֹסְדִי** (ז) **אָבוֹת** (ק) ונאמן לקיים בריתו והבטחותיו בזכות האבות.**וַיִּמְבִּיא** (ב) רצונו לגאול אותנו ע"י**נֹאֵל** (ט) משיח **לְבָנִי** (ג) **בְּנֵיהֶם** (ע)**לְמַעַן** (י) **שְׁמוֹ** (ג) כדי שיתגלה יחודו, כוחו, שליטתו,

טובו, חסדו והבטחותיו.

בְּאַהֲבָה (ל) ותתגלה אהבתו לעם ישראל.

מסירת נפש.

הריני בא לעורר גילוי היחוד העליון, וּלְפָשֵׁט את גְּלוּיוֹ על לבם של ישראל ולדבקם בשורשם ומקשר נפשי רוחי ונשמתי עם נפש רוח נשמה של כלל ישראל, ומוסר עצמי על יחוד קדושת שמד, ומקבל עלי ברצון מצות עשה לשוב בתשובה שלמה וארבע מיתות בית דין. רבונו של עולם, חטאנו, עוינו ופשענו לפניך. **אנא בשם יוֹד הָא וְאוֹ הָא יְהוּה** תמחול תסלח ותכפר לנו בכח ד' מיתות בית דין: סקילה, שרפה, הרג וחנק, ובכחם תרד מלמעלה אש תכלת דמלכות ואהיה נקרב על גבי מזבֹּחַךְ בטהרה, פדני ודבקני ביחוד קבו"ש ואהיה כסא מרכבה ל- **יְהוָה** ב"ה וב"ש.

שיכפר עונותינו ויסלח לחטאתינו ויכתבנו עם הצדיקים והראויים לחיי העולם הבא, שהם נכתבים בספר החיים, בין שנחיה בין שנמות.

הנקבע בין הצדיקים - הוא הנכתב בספר החיים. והנדחה ונקבע בין הרשעים - הוא הנכתב בספר המתים. והתלוי ועומד הוא הבינוני שאין דינו נגמר עד יום הכיפורים. ועל זה מתפללים ואומרים זכרנו לחיים. ואמנם עוד יש הגזירות על המקרים שבעולם הזה, כי אפשר לצדיק שיתסר מפני היותו צדיק, ואפשר שמפני צדקו יעליח. ולרשע כמו כן, אפשר שיצליח מפני היותו רשע, ואפשר שמפני רשעו יאבד, או יתסר. ונמצאו גזירות אלה נמשכות אחרי הדין הראשון שזכרנו. ואולם על כל הגזירות האלה מתפללים

זְכַרְנוּ זְכַרְיָא ל. לְזוֹיִים. אהיה יהוה אהיה מְלַךְ יחיד בשליטה
זֹפִין בְּזוֹיִים. וְכַתְּבֵנוּ כַתְּבֵי"ל (בנעילה): וְזֹחַמְנוּ זֹחַמֵי"ל)
בְּסֵפֶר מַלְכוּת הַזוֹיִים שְׂרֵי יְהוּה. לְמַעַן גילוי שכינתך אֱלֹהִים
אל חי אדני זֹיִים:

מְלַךְ (פ) יחיד בשליטה עוֹזֵר (ז) לאדם בכל רגע בחייו ולכלל ישראל
וּמוֹשִׁיעַ (ק) לכלל ישראל ולאדם בערתו וּמְנַן (ש). מכל דבר רע ומהמויקים.

בְּרוּךְ

(ק) כריעת הגוף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יה"ו

אֲתָהּ

(1) כריעת הראש: ו' לגבי ה'

ירד שפע דרך כל האותיות מא'ת' לשכינה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אדון הכל היה הונה ויהיה יאהרונהי הוא ושמו אחד

א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'
ב. זקיפת הראש: ה' לגבי ו'

הר. ה ה י הוה מקים ר ד ארני

א (האיה יהוה) [בחול: אלף הי יוד הי] [בשבת: יהוה]

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס בכח יחוד ע"ב וקס"א, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת דרום

יהו

יכוון לבטל את יצר הרע הגורם לכעס, ולבטל הכעס מעל ישראל ולגלות האהבה.

יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

מִנְיָן

(י). ומשפיע עלינו חסדים בזכותו של

אֲבָרְהָם (ת):

ברכה שניה – גבורות.

אֲתָהּ גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי.

ר"ת אַנְלָא = בוכו = יוד הי (= גימ' ד"ל)

בכח הארת שם

בוכו

נגדלת המלכות ונקראת אדני בשיעור קומתה

אלף למד פה דלת למד תיו נוז ואו נוז יוד ואו דלת

יהי רצון מלפניך שבכח השמות אַנְלָא יַנְלָא אַאנְלָאנְאין

תכניע את הנחש, ובכוח גילוי יחוד הו"ה ית' יודע שהנחש הוא רק שפחה (אנלא ונחש = שפחה), וידעו כולם שאתה יהוה הוא האלהים לבדך, בורא, מחיה ומנהיג את הכל וצבא השמים לך משתחווים, יחיד בשליטה, ומבלעדיך אין אלהים. לבש בגדי נקם וקנא לשימד המחולל, ונקום נקמת שכינתך, ודם בניד השפוך, ובחמתך תכניע תשמיד ותכלה את כל אויבנו שונאנו ומבקשי רעתנו, ויתקיים בנו יְהוָה יאהרונהי ילחם לכם ואתם תחרישון.

מִזְזִיָּה מִתִּים אֲתָהּ קוב"ה בלחודוי. רב להושיע.**מִזְרִיד הֶטֶל:**

ר"ת מ"ה = ט"ל = כוזו לחבר יוד הא ואו ב- הא

ט"ל אותיות: יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

מְכַלְכֵּל זְזִים בְּזִסְרֵי יוד הי ויו הי. מִזְזִיָּה יוד הי ואו הי

מִתִּים כוזו בְּרִזְמִים רְבִים. סוּמְרֵי אכדטם זִנְפָּלִים

וְרוּפֵא זִזְלִים שכינה הקדושה השוכבת בעה"ר לעפר. וּמִתִּיר

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
אִין עוֹד מַלְבְּדוֹ

עַל יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּדַע מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וַיִּתְגַּלָּה בְּהַתְחַזְקָה

עַמָּךְ וּמוֹזָה יִמְשְׁכוּ תִיקוּנֵי הָעוֹלָם, וּבִרְאשׁוֹנָה שֶׁתִּכַּנַּס יִרְאֲתוּ ית' בִּלְבַב כָּל בְּרוּאֵיו
וַיִּשְׁתַּעֲבְדוּ לוֹ. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י,

**וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיכָלְךָ:**

יִצְחָק. גְּבוּרָה. הַנִּקְשָׁר בְּשׁוֹרְשׁוֹ יוֹד הִי וְיִי הִי. **עִיב דְּיִצְחָק.**
מ"ב תיבות. בירור העולם בסוד היחוד שיתגלה להמשיכו לרצונו.

וּבְכֹחַ = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה עליונה בבחינת ימינו תחבקני.

(ב) לעי"ב דס"ג: **יוד הי ואו הי** וי' אותיות. **יוד הי ואו הי**

תַּן פְּזוּזֶיךָ לְמַתַּק הַדֵּינִים מֵעַל יִשְׂרָאֵל הַרְמוּזִים בְּאוֹתוֹת הַסּוּפִיּוֹת **מִנְצַפ"ךְ**

מִנְצַפ"ךְ (=תן פחדד). שֶׁבִשְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה, וְתִפּוּל פַּחַד וִירָאָה בְּתַחֲנוּגִים עַל

הָאוֹמוֹת, וְעַל שְׂרִיחַם בְּעֲלִיוֹנִים, שִׁיכִירוּ כֻלָּם הָאֵמֶת וַיִּשְׁתַּעֲבְדוּ לְקִדּוּשַׁת מַלְכוּתוֹ, **יְהוָה יְהוָה**

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
אִין עוֹד מַלְבְּדוֹ

עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ שֶׁבְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָה בְּגִלּוּי

הַשְּׂלִיטָה בַּעֲשִׂיָה. **וְאִימָתָךְ עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ** בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, עַל

אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים** יִמְשְׁכוּ הָאוֹמוֹת לְעַבּוֹדְתְךָ **וְיִשְׁתַּחֲוּוּ**

לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיִּקְבְּלוּ שֶׁפַע מֵהַקְּדוּשָׁה וְלֹא מִסִּימָה **וְיַעֲשׂוּ כְּלָם**

אֲנִיךָ אֲזוּת מִכָּח שֶׁעַבְדוּם לְיִשְׂרָאֵל הָאֲחֻזִּים בִּיחּוּד יִמְשַׁד לְאוֹמוֹת תִּיקוּן שֶׁהֵם

בְּשׁוֹרְשָׁם ע' נִפְרָדִים, יִתְקַשְׁרוּ ע"י הַע"א סִנְהֶדְרִין כְּעַנְפִּים הַנִּכְלָלִים בְּשׁוֹרְשָׁם **לְעֵשׂוֹת**

וַיִּתְגַּלָּה הַיְחוּד **רְצוֹנְךָ** בְּתַכְלִית גִּילּוּי הַרְצוֹן שֶׁכָּל רְצוֹן הָאוֹמוֹת יִהְיֶה לְעֵשׂוֹת רְצוֹן ה'

בְּלִבָּב שָׁלֵם מַלְכוּת דִּפְנִמִּיּוֹת וְחִיצוֹנוֹת בְּלִי פְלוּגִית. [כְּמוֹן] **שִׁירְעֲנָנוּ**

יְהוָה יְהוָה אֲדֹנָי הַכֹּל הוּא הַיְחוּד וַיְהִי **אֱלֹהֵינוּ** יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
אִין עוֹד מַלְבְּדוֹ

שׁוֹלֵט אִין זֶה אֵלָּא בְּרִשׁוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ וְאִין ח"ו ב' רִאשׁוּיּוֹת וְאִין עוֹד מַלְבְּדוֹ וְע"כ

שֶׁהַשְּׂלִטָּן הַהִנְהִיגָה **לְפָנֶיךָ** בִּלְבַד, וְכִשְׂיַעֲלָה בְּרִצּוֹנוֹ יֵאָבֵד אֶת הַרְעָה לְגַמְרִי, וּבִזְמַת

הַשְּׂלִיטָה יִתְקַן עוֹלָמוֹ. **עַזְזָה** חֶסֶד נִכְלָל בְּגְבוּרָה **בְּיָדְךָ וְגְבוּרָה** גְּבוּרָה נִכְלָל בְּחֶסֶד

בְּסוּד עֵקִידַת יִצְחָק **בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ** מַלְכוּת שְׁלֵם **נִזְרָא עַל כָּל מַה**

שֶׁבְּרָאתָ מִשְׁפִּיעַ מְבַרֵּיָאָה וְלִמְטָה לְמִשְׁרָתִים:

יַעֲקֹב. ת"ת. הַנִּקְשָׁר בְּשׁוֹרְשׁוֹ יוֹד הִי וְיִי הִי. **עִיב דְּיִצְחָק תִּיקוּן יִשְׂרָאֵל.**

עַד שֶׁהָעוֹלָם כָּלוּ אִינוּ נִתְקַן בְּכָל חֲלָקָיו - גַּם יִשְׂרָאֵל אִינָם מוֹגִיעִים לְתַכְלִית מַעֲלָתָם.

כְּשֶׁתִּתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ יִת' בְּעוֹלָמוֹ וַיִּשְׁלֹט הַטּוֹב וַיִּכְפֶּה הַרְעָה כְּרָאוּי - אִין יִירְשׁוּ יִשְׂרָאֵל מַעֲלָתָם

בְּשְׁלִימוֹת בְּסוּד שׁוֹרֵשׁ יִשְׂרָאֵל הַגּוֹבֵר עַל שׁוֹרֵשׁ אוֹמוֹת הָעוֹלָם, וְאִין יִשְׂרָאֵל יִשְׁלֹטוּ וְכָל

הָאוֹמוֹת מְשׁוֹעֲבָדִים תַּחֲתֵיהֶם.

כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות מילוי דמילוי דמ"ה - שורש ישראל.

וּבְכֹחַ = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא
ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת שמאלו תחת לראשי.

(ב) לעי"ב דמ"ה **יהוה יהוה יהוה**

תָּזַד' מיני טובה לישראל. א: **כָּבוֹד יְהוָה** ^{אֲדוֹנָי הַיְהוָה הַיְהוָה הַיְהוָה} כבוד שכינה עליונה ואז **לְעַמָּךְ** יוהירו בזוהר הרקיע. טובה ב: **תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ** ממלכות העבודה.

טובה ג: **וְתַקְוָה** שיתן לנו **תִּי"ק ו"ה** מצד הטוב, שלכל הפחות אם אין בנו מעשים לקבל הנשמה העליונה מכולם שהיא מהבריאה לפחות אל יחסר לנו רוח ונפש מן יצירה עשיה הנקראות תקוה מצד הקדושה שבהם הנקראת טוב. **טוֹבָה** מהשפע שנמשך

דרך הקוים **לְדוֹרְשֶׁיךָ** המתפשטים בזמן הגלות. טובה ד: **וּפְתוּחוֹן פֶּה מ' פתוחה** שהיא השכינה - ממנה יושפע **לְמִיּוֹזְלִים לָךְ**. כשתתחזק הקדושה כראוי

צריך שיהיו א: ישראל העם הנבחר, ב: בארץ ישראל המובחרת, ג: וימלוך מלך מבית דוד שהוא המלך הנבחר ובו נקשרים ישראל בקדושה. עתה מתפללים על הארץ והמלוכה וזה:

שְׂמֹנֶזְהָ לְאַרְצֶךָ הארת הקב"ה לשכינה עצמה בסוד משוש חתן. **וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ**. ו**צְמִיחַת מְלוּכָה**, וצמיחת = משיח בן יוסף לצורך משיח בן דוד **קָרָן לְדוֹד עֲבֹדְךָ** צמיחת גאולת השכינה מלמטה **וְעִרְיַכְתָּ נֵר**

יחוד נ"ר: **יֵאֱהוּיָהּ יֵאֱהוּהִים יֵאֱהוּנָהּ**

לְבָז יְשִׁי בן ישי בראש. **מְשִׁיחָךְ** שכינה עליונה ממנה יוצא המשיח, **בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ** משיח בן דוד:

דוד. מלכות הנקשרת בשורשה יוד הו ויו ה'. ע"ב ד"יסע ויבא ויט".

ג' מדרגות עיקריות בישראל: צדיקים, חסידים, ישרים, כלן טובות, מקבילות לעשרה הארות עליונות, וראוי ונכון שכלם יהיו בשמחה ברוב הארה והשפעה וכנגד זה מדרגות הרשעה יכנעו ויתבטלו. וזהו ענין תיקון מאורות. כ"ב תיבות כנגד כ"ב אותיות התורה.

וּבְכֹן = להוריד הארת ג' הויות עליונות שבמזל העליון הח' - 'נוצר חסד' דדיקנא ובכ"ץ = מזל"א.

יהוה יהוה יהוה

(א) לשכינה תחתונה בבחינת וימינו תחבקני.

(ב) לע"ב דב"ץ: **י יה יהו יהוה**

צְדִיקִים יסוד ומלכות **יְרֵאוּ וְיִשְׁמְזוּ. וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ. וְזִסְיָדִים בְּרָנָה יִנְיָלוּ. וְעוֹלָתָה נוק' דקל' הרמוזה בר"ת ת"פ **תְּקוּפֵיךָ פִּיהָ****

ר"ת ת"פ גימ' פלונית, יסכר פי דוברי שקר. **וְכָל הָרְשָׁעָה** מה שכבר נתפשטה

כָּלָה כְּעֵשָׂן עשן המכחה עיני יצחק **תְּכַלֵּה. כִּי תַעֲבִיר** כריתת הס"א

שהתחילה בסוד ת' שנים במצרים ומ' שנים במדבר. **מִמְשַׁלַּת זָרוֹן** ס"מ ונוק'

מִן הָאָרֶץ עמלק בסוד עיקר זוהמת הנחש, לקיים השבועה שאין השם והכסא שלם

עד שימחה שמו וזרעו של עמלק, שבכל עת שקיים אין כל הטובה שעליה התפללנו עד עתה מתקיים.

והנה המצב **הטוב** שישאר בו העולם הוא:

(א) שיהיו הברואים בכל ההכנה המצטרקת.

(ב) ומלכותו ית' תהיה מתגלית עליהם תמיד,

(ג) והם מקבלים מזה טובה אחר טובה עד אין תכלית. כי הנה הוא ית"ש בלתי בעל תכלית, וטובו בלתי בעל תכלית, ובהיותו שורה עליהם ומתקשר בהם, ימצאו מקבלים טוב בלא תכלית, וע"כ עתה מתפללים שימהר לגלות מלכותו וטובתו יתברך לאלתר!

כ"ז תיבות כנגד כ"ז אותיות דמילוי המילוי דאה"ה - שהגילוי שכנה עליונה.

וְתַמְלֵךְ יוֹד הַהּ וּוּ הַהּ אֶתְּהָ הוּא יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים} מְהֵרָה בְּלֹא סִמּוֹ בְּעוֹלָם ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} לְבִרְךָ ^{יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים} עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמֹלֵךְ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְהָר וְדָר מִלְחָמָה לְה' בְּעַמְלֶךָ מִדָּר דָּר, וּבְכַחַדְתּוֹ תִּתְגַּלֶּה מַלְכוּתוֹ לְעַד וּלְנֶעַם נִנְחָיִם, הַלְלוּיָהּ:

כ"א תיבות כמנין אה"ה שבשכינה העליונה, סוד הגאולה, התשובה, והעולם הבא.

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵיךְ אֱלֹהִים מִבְּלַעַדֶיךָ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים} צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּטְּ וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ זְקֵדֵשׁ בְּצַדִּיקָה.

בְּרוּךְ ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} לְהַמְשִׁיד בְּרָכָה וּשְׁפַע מִמְקוֹר הַבְּרִכּוֹת. יְסוּד יְהוָה

אַתָּה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} יִרְדַּד הַשְּׁפַע דָּרֵךְ כָּל הָאוֹתוּתוֹת מֵאֲ-תִ' לְשִׁכְנָה וְיִהְיֶה

יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} חִיבוֹר יְסוּד וּמַלְכוּת יְהוָה

י' (דאה"ה י"ט) [בחול: אלף הא יוד הא] [בשבת: מצפ"ן]

הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ רִ"ת שֵׁם אַה"ה:

ביחיד: אם שכח ואמר: "האל הקדוש" או שמוספק, ולא נזכר תוך כדי דיבור, חוזר לראש התפילה. חזרת ש"ץ: שכח ואמר "האל הקדוש" או שמוספק, ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר ל"אתה קדוש".

אַתָּה בְּזוֹרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים} בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם [בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ, וְאֶת יוֹם] הַכְּפוּרִים הַזֶּה, לְמִזְזִילָהּ לַפְּגָמֵי הָרוּחַ וְלִסְלִיזוֹהָ לַפְּגָמֵי הַנֶּפֶשׁ וְלִכְפָּרָה לַפְּגָמֵי הַנֶּשְׁמָה. וְלִמְזוּל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ כַּכּ הַכֹּל לְהַעֲבִיר רִישׁוּמֵי הָרוּחַ הַנֶּרְשָׁמִים בְּגוֹף וּגּוּרְמִים שְׁלִיטֹת הַסָּא עַל הַחוּטָא. [בשבת: בְּאַהֲבָה] מִקְרָא קִדְשׁ. זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

בכל התפלות חוץ ממוסף – ידלג לעמוד 17

תוספת לתפילת מוסף בלבד:

וּמִפְּנֵי זִזְטָאֵינוּ נְלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ אִין הַקְּשֵׁר שְׁהִיוּ נִקְשָׁרִים יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַיִם ע"י הַרְגָלִים וְהִיָּה נֶחֱשֵׁב כְּאִילוֹ תְּמִיד הִיוּ שֵׁם. וְנִתְרַזְזֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ וְאִין אֲנַזְזֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת זִזְבוּתֵינוּ בְּבֵית בְּזוּיֶרְתֶךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְזָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ^{יהוה הוא האלהים} ואלהי אבותינו מלך רחמן ^{יהוה הויה והיה אדון הכל} ברחמים, שתשוב ותרחם עלינו להעביר פגם הנשמות, ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ואז יתקן המקדש שיוכל להבנות, ותגדל כבודו בגילוי שכינה:

אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא בגילוי האור הפנימי בהנשא החנהגה עלינו לעיני כל זוי, וקרב פזורינו הנשמות מביין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו מהארצות עצמן לציון יסוד דנוק' עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמזת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות זזבותנו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם:

ואת מוסף [לשבת ואת מוספי יום השבת הזה] יום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

[לשבת "וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשרנים סלת מנוזה בלולה בשמן ונסכו. "עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת, וקרבן היום כאמור].

ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו. והקרבתם עלה ליהוה ^{יהוה הויה והיה אדון הכל} ריזן ניזוזן פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם.

ומנוזתם ונספיהם כמדבר שלושה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושני שעירים לכפר, (נ"א) ושעיר לכפר מלבד זטאת הכפורים) ושני תמידים כהלכתם:

[לשבת ישמוזו במלכותך שומרי שבת וקוראי עגג. עם מקדשי שביעי. כולם ישבעו ויתעגגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. זמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית]:

מכאן ידלג בתפילת מוסף לראש עמוד 18 או"א מחול לעונותינו...

עד כאן תוספת לתפילת מוסף.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַזֶּה יְהוָה מְקוֹם גַּ' דָּ אֲדָנִי.

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים אִין עוֹד מַלְבְּדוֹ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר זַיִינוּ. מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָר וְדָר.

נִזְדָּה לָךְ הַכֶּרֶת הַטּוֹב וְנִסְפַר תְּהַלְתָּךְ:

עַל זַיִינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ.

וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.

וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכָל יוֹם עֲמָנוּ.

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת - עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.

הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רוֹזְמִיךָ. וְהַמְרוֹזֵם, כִּי לֹא תָמוּ זַיִסְדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קוִיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכָתוּב (עֵילָה וְזַתוֹם) לְזַיִים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַזַּיִים יוֹדֶךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יוֹד הִי וַיּוֹי הִי בְּאֵמַת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשְׁוֹעַתָנוּ וְעִזָּרְתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב.

בְּרוּךְ כְּרִיעַת הַגּוֹף: ו' לגבי ה'

להמשיך ברכה ושפע ממקור הברכות. יסוד יד"ו

אַתָּה כְּרִיעַת הַרָאשׁ: י' לגבי ה'

ירד שפע דרד כל האותיות מא'ת' לשכינה אהיה

יְהוָה אֲדִין הַיּוֹה הַיּוֹה וַיְהִי הַכֵּל יֵאָדָר וְנִהְיֶה הַכֵּל הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד אֲדִין הוּא וְשֵׁמוֹ אֶחָד

א. זקיפת הגוף: ה' לגבי ו'
ב. זקיפת הראש: ה' לגבי י'

הי. ה ד י הוה מקים י ד אדני

ה (דאחיה יד"ו) אלף למד הה יוד ממ [בשבת: אלהים]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ צד מטה היו

הטוב שמה וליך נאה להודות ס"ת תכה :

יש נוהגים לומר נוסח זה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה שְׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל
זַיִים זַז וְזַז וְזַז וְזַז וְזַז עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ

בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶזְרָד
 (יזרד) בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְאוֹר
 פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 תּוֹרַת זְוִיִּים א. וְאֶהְבֵּת זְוֹסָד
 ה. וְצָדְקָה וּבְרָכָה וּרְזוּמִים
 ו. וְזוּזִיִּים וְשָׁלוֹם ה. (וְכָל טוֹב)
 וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכְנוּ
 וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּב עוֹז
 וְשָׁלוֹם.

אָדוֹן הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד
 יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים
 יְאֹהֲרֵנוּ יְאֹהֲרֵנוּ
 אִין עוֹד מְלַבְדִּין

אֶדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם
 וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ,
 לְבָרְכְנוּ וּלְבָרַךְ אֶת
 כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
 בְּשָׁלוֹמְךָ, בְּרוּב עוֹז
 וְשָׁלוֹם.

בְּסֵפֶר זְוִיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָצְסָה טוֹבָה וְזָרוֹת
 טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנְזוּמוֹת. זָכַר וְנִכְתָּב (נְעִילָה וְנְזוּתָם)
 לְפָנֶיךָ אֲנַזְנִנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְזוּזִיִּים טוֹבִים
 וְלְשָׁלוֹם:

בְּרוּךְ לַהֲמִשִּׁיד בְּרָכָה וּשְׁפַע מִמְקוֹר הַבְּרֻכּוֹת. יְהִי יְאֹהֲרֵנוּ

אֶתְּךָ יִרְדַּד הַשְּׁפַע דָּרַךְ כָּל הָאוֹתוֹת מֵאֵת־ לְשִׁכְנָה וּמִמְנַה לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְאֵינִי

יְהוָה וְאֵינִי אֶדוֹן הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד
 הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד
 הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד

יְהוָה וְאֵינִי אֶדוֹן הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד

ו' (דאהיה יה"ו) [בחול: אלף למד הא יוד ממ] [בשבת: מצפין]

יכוון להמשיך גילוי מלכותו ושליטתו יתברך ע"פ פאת מערב
 והי

המשכת שפע אור אין סוף ב"ה וב"ש < לאבי"ע

אור איך-סוף
 יהוה

רבקות

דוכרא	נוק'
איך סוף	שכינה הכוללת כל
ב"ה	העולמות ונשמות ישראל

יאהרונה

וכולם נכללים בשורשם - בא"ס ב"ה

המברך את עמו יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אֲמַן
 יְהִי אֵל לְרָצוֹן כְּתַר אֲמַרִי פִי - שְׂדֵי הוֹיָה וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ

עד אור א"ס. יְהוָה אֶדוֹן הַיָּה הַנוֹה וְיִהְיֶה
 הַכֹּל יְהוָה וְשִׁמּוֹ אֶחָד
 לַפְּשֵׁט אֹר א"ס ב"ה ע"פ הַכְּרִיאָה כּוֹלָה

צוּרִי לַהֲכַנִּיעַ נַחַשׁ עָלַי צוּר וְנֶאֱלִי הָאֶרֶץ לַמְּבַדִּי וּמִבִּי:

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים
אֵל עֶד מְלַבְדוֹ
יֵאֱהָלוּהֶם

יְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (אָנָּה) תָּבֵא לְפָנֶיךָ שְׂכִינָה

תַּפְלָתָנוּ שְׁלֵא תִדְחָה. **וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתּוֹזְנָתָנוּ** תִּבּוֹא מִתּוֹקֶנֶת בְּסוּד

חַנוּן. **שְׂאִיךְ אֲנִיזָנוּ עֵינֵי פָנִים וְקִשָּׁה עֵרְף לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה**

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא, הָאֱלֹהִים
אֵל עֶד מְלַבְדוֹ
יֵאֱהָלוּהֶם

יְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים

אֲנִיזָנוּ וְלֹא זִטְאָנוּ. אֲבָל אֲנִיזָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ זִטְאָנוּ בְּשׁוּגָג.

[ע"פ הסוד ראוי להוסיף: **עֵינֵינוּ** בִּמְרִידָה. **פְּשַׁעֵנוּ** לְהַכְעִים]:

יודוי בסוד כ"ב אותיות והם תיקון קילקולי האותיות ומרכבותיהם. ככה בכוח היודוי להעלות החטאים לאימא ולהתבטל שם. וצריך זהירות גדול. כי אם נעשה בתשובה הוא תיקון גדול ואם לאו הוא קלקול גדול בסוד זכה רשעים תועבה.

כשתאמר היודוי, אז על כל מלה ומלה שתאמר אשמנו כגדנו, תכה באגרוףך על הלב (סה"כ כ"ז הכאות < כ"ב ומנצפ"ך), להורות כי הוא גורם להעלות החסדים למקום הסתום, והחסדים יורדין ומתגלין כחזה, ואז הם מתגלין שם במקום הלב. ולפי סוד ה'יד ימנית, הוא סוד ה"ה בשרשן העליון, לכן יכה ביד ימינא שם, ויכוין לנענע החסדים ממקומן, ולהורידן במקום הגלוי.

יודוי"י = ל"ז אותיות:

יְהוָה, יוֹד הָהּ וּו הָהּ, יוֹד וָאוּ דְלֵת, הָהּ הָהּ, וָאוּ וָאוּ, הָהּ הָהּ

עֲרִבִית: **יֹד הָהּ וּו הָהּ, יֵאֱהָלוּהֶם**

שְׁחִרִית: **יֹד הָהּ וּו הָהּ, יֵאֱהָלוּהֶם**

מוֹסָף: **יֹד הָהּ וּו הָהּ, יֵאֱהָלוּהֶם**

מִנְחָה: **יֹד הָהּ וּו הָהּ, יֵאֱהָלוּהֶם**

נְעִילָה: **יֹד הָהּ וּו הָהּ, יֵאֱהָלוּהֶם**

ע"ד הסוד, היודוי חייב לכלול את כל האותיות כולל אותיות סופיות מנצפ"ך. ע"כ הבאנו את האותיות החסרות מהנוסח ספרדי – והמתפלל יבחר.

ה"ם הורבך הנהר – שהשפע אינו נמשך בסוד אשם – "שומו שמים".
אשמים אנחנו ואין התנצלות. גרמנו שממון וריקנות לנפשנו.

אֲשַׁמְנוּ.

"כגדה יהודה" – המשכת היסוד לעורלה.

לא הכרנו טובה, והשכנו רעה תחת טובה לקב"ה ולחברינו.

אכזבנו שמיים במעשינו. שבנו על קיאנו.

בְּרָרָנוּ.

גָּזַלְנוּ.

עושק הניצוצות של הקדושה ביד הס"א. לקחנו ככה מחברינו, גזלנו

מהרבים, וגזלנו שינה. גזלנו מזמננו וכיטלנו תורה. לא ברכנו ברכה

ראשונה ואחרונה. ברכנו ברכות לבטלה.

דְּבַרְנוּ רַפִּי

פגם יסוד נוק'. פגמנו בה' מוצאות הפה.

חשכנו ואמרנו שעבודתינו לשוא. הוצאנו דיבה רעה

ואחד בפה ואחד בלב. חשכנו ודברנו לשון הרע

והוצאנו שם רע עלינו, על חברינו, על שמיים, על עדות

בישראל.

הֶעֵינֵנוּ.

עיוות הדרכים ההולכים אל המשרתים. עוותנו וקלקלנו מה שהיה

ישר. מנענו הטוב מבעליו.

הזוק הס"א.

גרמנו לאהרים להיות רשעים. לא האהבנו מלכותו על הבריות.

וְהִרְשַׁעְנוּ.

זָרְנוּ.

הזוק עמלק הנקרא זדון.

עברנו עברות ברצון וזדון ומתוך רוע לב. עברנו על רמ"ח

מצוות עשה ושם"ה לא תעשה. ובמצוות דרבנן. זולזנו במצוות.

זִמְסָנוּ.

המשכת התורה לחוץ.

חמסנו הבריות, הכרחנו חברינו למכור לנו.

טַפְלָנוּ שְׁקָר.

כיסוי השקר על כל הבריאה.

נמפלנו והתחברנו לעוברי עבירה. חברנו טוב

ורע ונתנו כה למקטרג. שקרנו במצח נחושה.

יַעֲצָנוּ רָע.

הגעת הפגם לאימא הנקרא עצת ה'.

יעצנו עצות רעות לפרט ולכלל כדי להכשילם

או על מנת להרויח. שמנו מכשול בפני עיוור.

כִּזְבָּנוּ.

קלקול כח התיקון. כזב מקלקל התפילה שלא להתקבל – ההלשת כח הפה, הכנסנו צלם בהיכל. דברי שקר וכזב. ענינו אמן יתומה וחטופה.

כְּעִסָּנוּ.

הגברנו כח הס"א. הכועס כעובד עבודה זרה. עשינו עצמנו כמה ומרכבה לס"א. שכחנו והתעלמנו שיש אחד שצופה ומשגיח והכל מאיתו יתברך.

לִצְנוּ.

חסרון התשובה וריחוק ממידת ההכנעה. שחוק ולעג על/עם בני אדם. קלקלו הלימוד בליצינות. ישבנו כמושב לצים. הלבנו וביישנו לאחרים בשחוק. דחינו וביישנו אחינו בשל מוצאם ועדתם.

מְרִדָּנוּ.

סוד המרידה בעוונותינו קלקלנו כל סדר המאורות שאין היכר עוד בין עליון לתחתון בסוד "בת כמה כאמה". כי אין נתקנים התחתונים מן העליונים. פרקנו עול. החסרנו תפילות ומיעטנו השפע. התגאינו על הבריות וכלפי שמיים בפנימיות ובהיצוניות. רדינו והפלנו חיתנו על אחרים ובפרט על בני ביתנו.

מְרִינוּ דְּבָרֵיךְ.

ההלשנו כח השכינה. סרבנו לשמוע בקול ה' ית'. הכנסנו עצמנו בד' כיתות שאינן מקבלים פני שכינה. לא שבנו בתשובה. קלקלנו עצמנו בגלגולים השונים במקום לתקן.

נֶאֱצָנוּ.

הרחקנו הנשמה משורשה. הכעסנו את ה' בעוונותינו.

נֶאֱפָנוּ.

פגמנו במחשבה וערבנו קודש בחול, שעטנו וכילאיים. כל איסורי עריות ואביזריהו במחשבה, בדיבור, במעשה ובראיות אסורות ופגמנו בכל החושים.

סָרְרָנוּ.

ערבנו את הרע במחשבה. סרנו מעבודתו ית' וסרחנו. עברנו על כ"ד פגמים שעליהם שמים מנדים.

עֵוִינוּ.

לכתה באורחות הס"א. עברנו במזיד למלא תאוותינו.

פְּשַׁעֵנוּ.

הגיעו הדברים להיות בלי תיקון – בסוד פשע. עברנו במרד ולהכעיס. פרקנו עול תורה ומצוות.

פְּגַמָּנוּ.

באות ברית קודש וז"ל מסרנו שפע להיצונים. הקשנו עצמנו לדעת. פגמנו בעולמות ובשמות הקודש. התפללנו בעת שהיינו צריכים לנקבנו, ובגוף לא נקי וטהור. התפללנו מהפה ולהוץ ולא השגחנו בה. ישננו והפחנו עם תפילין. אכלנו מאכלות אסורות ולתאבון ופגמנו בסעודות הרשות.

צָרְרָנוּ.

נגד הקדושה. וכן בין אדם לחברו.

צַעֲרָנוּ אֶבְיָאָם.

הפרדו בין ז"א לנוק'. צערנו לקבו"ש. צערנו לבריות ולבע"ח. לא שמנו מורא שמיים לנגד עינינו. לא זכרנו חורבן ביהמ"ק וירושלים.

קִשְׁיֵנוּ עֲרֵךְ.

התחבר הס"א מכה הארת העורף. קשינו עורפנו מלקבל תוכחה, תלינו העונש במקרה ולא חזרנו בתשובה. קטרגנו על חברינו ועל כלל ישראל. הפשנו להקל ולהתחמק.

רְשַׁעֵנוּ.

נעשה מרכבה לס"א. עשינו מעשי רשעים. התהונו לצדיקים והסידים.

שׁוֹחֲתָנוּ.

חוזק הס"א ממה שמקבל מ-ב' נקודות – פנים ואחור. פנים בסוד השחתת הזרע, אחור בסוד תועבה. שחתנו בכל דבר ערווה ומעשי תועבה. שחתנו את הבריאה.

תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִנוּ.**תַּעֲתֵנוּ.**

בסוד עובדי ע"ז שעולים לקדושה בלי תיקון בסוד כמתעתע. תעינו בדרכנו ובכחירתנו, ונחמנו עצמנו בדברי שקר. חזרנו הוראת שקר, פסקנו הלכה בגאווה ובמענות. חזרנו ניצוצות קודש לשאול תחתית. התעינו את האחרים. פתחנו לעצמנו פתח להטמא.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
 מִה נֹאמַר לְאֲדֹנָי מִה נִדְבַר וּמִה נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עֵוֹן עַבְדֶּיךָ וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו.
 כִּי אָמַת עָשִׂיתָ. וְאַנְוָנוּ הִרְשָׁעָנוּ:

בתפילות נעילה יש לדלג מכאן ועד לתוספת המיוחדת לנעילה המובאת להלן בעמוד 35.

בְּשֵׁתִי וְנִקְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנָי אֱלִידָה כִּי עֲוֹנֵתֵינוּ רָבוּ לְמַעַלְהָ רֹאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְדֹלָה עַד לַשָּׁמַיִם.

מִה יוֹדֵה הָאֵל וְאֵל הָאֵל תִּיקוֹן הַתְּשׁוּבָה בְּאִמָּא זָאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
 מְרוֹם עִי"ג הַדִּיקְנָא, וּמִה זָסִפֵּר הַסִּפֵּר שֶׁל הַיְסוּד לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁוֹקִים. הֵלֵא כָּל הַנְּסִתְרוֹת יְהוָה וְהַנְּגִלוֹת וְהָאֵתָה
 יוֹדֵעַ הַבַּעַל תְּשׁוּבָה נִקְשֵׁר בְּמִזְל וְנִקְהָ בְּהַתְעוֹרְרוֹת אִי עִי" תְּשׁוּבָה. בְּסוּד וּמִשְׁתִּי אֵת
 עוֹן הָאֲרֵץ הֵיחֵא בְּיוֹם אֶחָד. אֵתָה יוֹדֵעַ בְּמִזְל "וְנִקְה" שְׁכֹלֵל הַכֹּל וּמִשֵּׁם נִקְיוֹן
 הַעוֹנוֹת עִי" אִמָּא רְזִי עוֹלָם יְהוָה וְתַעֲלוֹמוֹת סִתְרֵי כָּל זִי.
 אֵתָה זֹזֶפֶשׁ כָּל זֹדְרֵי בְּטָן שֶׁרֶשׁ יִשְׂרָאֵל וּבִזְוֹזֵן כְּלִיּוֹת יוֹעֲצוֹת
 אוֹתוֹ לִימִין וּלְשִׁמְאֵל בְּסוּד חֲסָדִים וּגְבוּרוֹת וְלֵב לֵב מִקוֹם קֶשֶׁר הַהִנְהָגָה וְהַכְלִיּוֹת.
 אִיז דְּבָר נְעֵלָם מִמְּךָ בְּמַלְכוּתְךָ, וְאִיז נְסִתְרָה בְּבִיעַ מִנְּךָ
 עֵינֶיךָ עֵינֵי ה' בְּסוּד פֶּתַח עֵינַיִם שֶׁהֵיא הַמַּלְכוּת, וּמִשֵּׁם הַהִשְׁגָּחָה בְּכָל בִּיעַ:

וּבְכַף, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא וְיֵהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
 אֲדִינוּ הַכֹּל יְהוָה הוּא וְיֵהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים אֲדִינוּ הַכֹּל יְהוָה הוּא וְיֵהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

שְׁתַּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל זִמְטֵאֵינוּ פְּגַמֵי הַנֶּפֶשׁ. אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ פְּגַמֵי הַרוּחַ. אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 וְתִמְזוּזֵל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ פְּגַמֵי הַנְּשִׁמָּה. אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 וְיִהְפְּכוּ כוֹלֵם לְזִכּוּיּוֹת וּמִצְוּוֹת.

על סדר א"ב. בסוד האיברים כפרט, בסוד הפגמים התלויים בהם. ובאמירתנו נתקנים בסוד התשובה – כאור אימא.

יודי = ל"ו אותיות:

יְהוּהָ, יוֹד הָא וּו הָא, יוֹד וְאוּ רֵלֶת, הָא הָא, וְאוּ וְאוּ, הָא הָא
 עֵרְבִית: יוֹד הָא וּו הָא, יֵאֵהֱלוּהֵם
 שְׁהַרִית: יוֹד הָא וּו הָא, יֵאֵהֱלוּהֵם
 מוֹסֵף: יוֹד הָא וּו הָא, יֵאֵהֱלוּהֵם
 מִנְּחָה: יוֹד הָא וּו הָא, יֵאֵהֱלוּהֵם

עַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵנֶס וּבְרָצוֹן:
 עַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
 עַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דְעֵת:
 וְעַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 עַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִלּוּי וּבְסִתְרָה:
 וְעַל זִמְטֵא שְׁוֹזְטֵאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִלּוּי עֲרִיּוֹת:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַבּוּר פָּה:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַעַת וּבְמַרְמָה:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רַע:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פָּה:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָרוּן וּבְשִׁנְנָה:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָלוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוֹזֵק יָד:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזוֹלוּל הַשֵּׁם:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאָת שְׁפָתַיִם:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֵר הָרַע:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

ועל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלוּחַ לָנוּ, מְזוּל לָנוּ, כִּפָּר לָנוּ:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹזֵר:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכוֹזֵשׁ וּבְכֹזֵב:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרַע:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹף:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׂא וּבְמַתָּן:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁך וּבְמַר בֵּית:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְוִית נְרוּץ:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקוּר עֵינַיִם:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מְצוּז:

ועל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלוּחַ לָנוּ, מְזוּל לָנוּ, כִּפָּר לָנוּ:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָרִיקַת עַל:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפָלִילוֹת:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרִית רַע:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַיִם:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקָלוֹת רֹאשׁ:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֵרֶף:

על זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רִגְלִים לְהָרַע:

ועל זֹטָא שׁוֹזְטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:

עַל זֹטָא שְׁזֹטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבוּעַת שְׁוֹא:

עַל זֹטָא שְׁזֹטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת זִנְנָם:

עַל זֹטָא שְׁזֹטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשְׁוּמַת יָד:

עַל זֹטָא שְׁזֹטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוּן לִבָּב:

עַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלוּחַ לָנוּ, מְזוּל לָנוּ, כְּפָר לָנוּ:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם זֹטָאֵת לַהֲעֵבִיר הַס"א:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיֹרֵד:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם וְדָאֵי וְתִלּוּי בַסּוּד סַרְכָה

תלויה שאינה מכבדת כ"כ.:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מְרֵדוֹת:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים אַהִיָּה, אֵלֶף הָהָ יוֹד הָהָ

עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים: אֵלֶף לַמֶּד פֶּא, הָהָ הָהָ.

יֹד וָאוּ דַלֶּת, הָהָ הָהָ

לתקן העוונות הסותמים ההשפעה בכח הקטרוג

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַדֵּי שְׁמַיִם:

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם כָּרַת וְעִרְרֵי:

מיתה בידי אדם, להחזיר הבנין המקולקל, והוא במלכות.

עַל זֹטָאִים שְׁאֵנוּ זִיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה יַצִּיר כִּי מַטִּילִים אוֹתוֹ מִגּוֹבָה ב' קוֹמוֹת, וְנַחֲבֵט בַּחוּהוּ וּמַת.

שְׂרָפָה יַצִּיר כִּי רַגְלוֹ מִקּוֹבְעוֹת כּוֹבֵל, וּפּוֹתְחוֹם פּוּי כַּמְכִּשִׁיר, וּמַטִּילִים בְּתוֹכּוֹ עוֹפֶרֶת רוֹתַחַת וּמַת.

הֶרֶג יַצִּיר כִּי עוֹרְפִים רֵאשׁוּ כְּהֶרֶב וּמַת.

וְזִזְקָה יַצִּיר כִּי רַגְלוֹ מִקּוֹבְעוֹת כּוֹבֵל, ו' ב' הַעֲדִים מוֹשְׁכִים בַּסּוּדֵר הַכְּרוּךְ בּוֹ וְנַחֲקָה.

עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, בֵּין שֵׁשׁ בָּהָ קוּם עֲשֵׂה וּבֵין שְׁאִין בָּהָ קוּם עֲשֵׂה, אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ וְאֶת שְׂאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ, אֶת הַגְּלוּיִים לָנוּ כְּכֹר אֲמַרְנוֹם לְפָנֶיךָ

וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שְׂאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וְיִדּוּעִים, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנְּסִתָּרֶת לִיהוָה

אֱלֹהֵינוּ. וְהַנְּגַלֶּת לָנוּ וּלְבַנֵּינוּ עַד עוֹלָם אֲדוֹן הַיָּהּ הַיּוֹנָה וְיִמִּיהָ הַכֹּל יֵאָדָר וְנִזְדָּר וְנִשְׁמַר אַחַד

לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סוֹלֵחַן נְיָ שְׁעָרֵי בֵינָה לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹזֵלֵךְ לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹר

וְדוֹר וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹזֵל וְסוֹלֵחַ הַס"א ה"ם מֶלֶךְ זָקֵן וְכַסִּיל אֵין לָהּ שְׁלִישָׁה בְּיוֹם זֶה בְּשִׁבִיל הָאֵרֶת אֵימָא

מכאן ידלג בתפילות

ערבית, שחרית, מוסף, מנחה,

עד ל"אלהי עד שלא נוצרתי" עמוד 38

בְּהִמְצָאוֹ, קָרְאֵהוּ בְּהִיּוּתוֹ קָרוֹב: וְנֹאמֵר, יַעֲזֹב רְשָׁע
 דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶזְרָא מִזִּשְׁבֹּתָיו וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל יִהְיֶה חַוּוּת וְיִתֵּן יָדוֹ לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַח בְּהַכֹּתוֹ וְיִשְׁמַח בְּהַחַיּוֹתוֹ}
 וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ ^{יִתֵּן חַוּוּת וְיִתֵּן יָדוֹ לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַח בְּהַכֹּתוֹ וְיִשְׁמַח בְּהַחַיּוֹתוֹ} כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּזוֹ: וְאַתָּה
 אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת וְזַנּוֹן וְרַחוּם אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב זַחֲסָד וְאַמֶּת
 וּמִרְבֵּה לְהַטִּיב. וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים, וְאִין
 אֶתָּה זֹפִין בְּמִיתָתָם: שְׁנֹאמֵר, אָמַר אֱלֹהִים זִי אֲנִי נְאֻם
 אֲדֹנָי יְהוִה, אִם אֲזַפֵּן בְּמוֹת הָרְשָׁע כִּי אִם בְּשׁוֹב רְשָׁע
 מִדַּרְכּוֹ וְזָחִי: וְנֹאמֵר, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים
 וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמֵר, הַזֹּפֵן אֲזַפֵּן מוֹת
 רְשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְזָחִי:
 וְנֹאמֵר, כִּי לֹא אֲזַפֵּן בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה,
 וְהָשִׁיבוּ וְזָחִי: כִּי אֶתָּה סוֹלֵזָן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹזֵלָן לְשַׁבְּטֵי
 יִשְׂרָאֵל. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעַדְיָךְ אִין לָנוּ מִלְךְ מוֹזֵל
 וְסוֹלֵז אֶלָּא אֶתָּה:

עד כאן תוספת לתפילה נעילה.

מכאן והלאה יש לומר בכל התפילות:

אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נִזְכַּרְתִּי כִּי אִין זְכוּת לְנִשְׁמָה שְׁלֹא תִקְנֶה הַגּוֹף, שְׁהוּא
 הַחַיּוֹנוּת אֵינִי כְּדָאִי, וְעַכְשָׁו שְׁנִזְכַּרְתִּי כְּאִלוֹ לֹא נִזְכַּרְתִּי
 שְׁאֵעֲפ"כּ לֹא נִתְקַן. עֲפָר כִּי לֹא נִתְקַן וְהוּא שׁוֹלֵט אֲנִי בְּזַיִי, קַל וְזֹמֵר
 שְׁחֹזֵר הַגּוֹף לְהַחֲרֹב, וְהִרִי אִין תִּיקוֹן הַנִּשְׁמָה שֶׁלֶם בְּמִיתָתִי. הִרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ
 כְּכֹלִי מִלֵּא בּוֹשָׁה מִפְּנֵי הָרַע שִׁישׁ בְּגוֹף וְכִלְמָה.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל יִהְיֶה חַוּוּת וְיִתֵּן יָדוֹ לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַח בְּהַכֹּתוֹ וְיִשְׁמַח בְּהַחַיּוֹתוֹ} אֱלֹהֵי ^{יִתֵּן חַוּוּת וְיִתֵּן יָדוֹ לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַח בְּהַכֹּתוֹ וְיִשְׁמַח בְּהַחַיּוֹתוֹ} וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי, שְׁלֹא אֲזַטָּא עוֹד. וּמָה שְׁזַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מְזַחֵק
 בְּרוֹזְמִיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִין וְזוֹלָאִים
 רָעִים לְהַנְצִל מִהִיסוּרִים, וְכֵל הַזֹּהֲמָה הַיּוֹרֶדֶת לֹא תִגְרוּם לְיִסוּרֵינִי חַי:

אֱלֹהֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת רְגֵלֵי דַמְלֻכוֹת דְּאֲצִילוֹת לְמוֹחִין בְּנִשְׁמוֹת - עֵיקַר שְׁכִינָה בְּתַהוֹנוּם.
 נְצוּר לְשׁוֹנֵי יְסוּד מְרָע, וּשְׁפָתֵי נִצַּח וְהוֹד מְדַבֵּר מְרָמָה,
 וְלִמְקַלְלֵי נְפֹשֵׁי תוֹדֵם הַחֹזֵר הָרַע לְטוֹב וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכֹל
 תְּהַיָּה טַהֲרָה וְהַתְּדַבְּקוֹת, פְּתוּחַ לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ רַ"ת יְבִיב תִּיקוֹן מַחֲשַׁבַת דִּיבּוּר
 מַעֲשֵׂה וְאַזְרִי מְצוֹתֶיךָ תְּרַדּוּךְ נְפֹשֵׁי כִסָּא וּמְרַכְבָּה בְּתַרְוִיג אַבְרָם לְשְׁכִינָה.

ישתחווה לפניו כעבד הנפתר מרבו **יאָמְרוּ אָמֵן יֵאֱהָדוּנָהּ**.

יִקּוּף בְּאִימָה וִירָאָה.

השלמת תיקוני השכינה ומרכבותיה, עלויה ויחודה ע"י ישראל.
ונשלמו ג' בחינות שביחוד יב"ק שכנגדן ויסע ויבא ויט

מחשבה	מעשה	דיבור
קדושה	ברכה	יזוד
אהיה	ארני	יהוה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אדון הכל הוא ישמו אחד **אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה**
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן וְזַלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם
זַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁמֵי קְדְמוֹנֵיֶיךָ: וְעֲרְבָה לִיהוָה
מִנּוֹחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁמֵי קְדְמוֹנֵיֶיךָ: אדון הכל הוא ישמו אחד